

Pogreša se od dne 4. januarja t. l. Ivan Rezar, posestnik in opekarniški delavec iz Leskovca št. 20 pri Ljubecni, pošta Celje. Kdor ve za njegov naslov, naj sporoči na njegovo ženo: Jozefa Rezar, Leskovec št. 20, p. Celje. Baje so ga zadnjič videli v Zrečah.

Zehvala. Spodaj podpisani pogorelec Fuks Matevž v Sedlašku se najsrčneje zahvaljujem »Slovenskemu gospodarju«, ki mi je izplačal takoj po požaru 1000 Din kot zavarovalnino, ki jo sem hvaležno sprejel dne 9. marca t. l. — Matevž Fuks.

Troblje pri Slovenjgradcu. Iz našega kota, prijazne vasice, ki se nahaja v sredi med Pamečami in Slovenjgradcem, se pač do danes še menda ni nihče oglasil v »Slovenskem gospodarju«. Zato pa sedaj malo novic. Naša mladina se je tudi razgibala in oživela. Zimski šport, zlasti smučanje, ki je že vespovsod tako razširjeno, je pridel tudi v našo vasico, med našo mladino, pa tudi med starejše prebivalce. Mnogokateri, ki je prej cele večere ali cele nedelje presedel v gostilni pri kupci in kartah, je sedaj spoznal, da je vendar le boljše in bolj zdravo zunaj v prosti naravi, kakor pa posedanje v gostilnah. V nedeljo dne 28. februarja so naši fantje in nekateri možja priredili smučarsko tekmo, ki je za nas začetnik prav dobro izpadla. Tekmovalo je 10 smučarjev, med katerimi je zasedel prvo mesto Paradiž Forto, ki je prejel za nagrado nove smuči in venec; drugi je prišel na cilj Logar Jožef in tretji Tonjuli Jakob, katera dva sta prejela primerne denarne nagrade. Ko mine čas za zimski šport, nameravamo nadaljevati z drugim športom, z lahko atletiko, nogometom in kolesarjenjem. Če bodo imeli fantje zadosti razumevanja, bomo si ustanovili fantovski odsek bralnega društva v Starem trgu s sedežem v Trobljah. Z zastopniki fantovskega okrožja smo že o stvari nekaj govorili. — Pa še nekaj posebnega je pri nas. V našo drugače mirno vas so prišli naše mirnožitje kaliti »Adventisti«. Nek ad-

Kje kupujejo naši naročniki?

V trgovinah, ki so tukaj navedene: V teh trgovinah je dobro in poceni blago. Vsakdo, ki kupi vsaj za 100 Din blaga v gotovini, dobi brezplačno Gospodarski ali Gospodinjski žepni koledar.

Te trgovine so:

V Mariboru:

Penič Mira, trgovina, Vetrinjska ul. 9
Tekstilni bazar, Vetrinjska ulica 17

Sv. Jurij ob Ščavnici:

Perger Tomaž, trgovec.

V Ormožu

H. Jurkovič, trgovina.

V Celju

Davorin Golob, modna in manufakturna trgovina, Narodni dom

Ljubno v Sav. dolini:

Jakob Sem, trgovec

Pod tem zaglavjem bomo objavljali te in druge trgovine, ki se bodo še prijavile. Ta objava je za trgovce, ki odvezamejo vsaj 10 komadov koledarja, brezplačna. Trgovci, pišite takoj Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

ventistični priganjač se je lanskega leta enkrat naselil v našo vas kot agitator za adventistično vero in agent tozadevnih knjig, ki jih razširja po vsej okolici. Včasih pride celo še kak agent iz Ljubljane. V nedeljo dne 14. februarja so sklicali v stanovanje posestnika Luka Konečnika v Gradišcu svoj sestanek, kamor je prišel poročat govornik iz Ljubljane. Sestanek je bil sicer precej dobro obiskan, a to ne radi simpatije do vere, temveč samo iz radovednosti. Govorilo se je, da so ti agentje obljubovali vsakemu, ki pristopi, po 300 do 1000 Din nagrade in da so pridobili že do 50 privržencev. Ko smo pa poizvedovali, kaj je na tem resniče, pa smo zopet zvedeli, da so vesti pretirane, ker se jim ni posrečilo vjeti še nikogar. Ljudje pravijo, da bodo se še v naprej oklepali tiste vere, v katero so verovali do sedaj, to je v katoliško vero, ki

je najboljša. Prebivalstvo opozarjamo na take agente in mu priporočamo, da vsakega takega agenta, ki bi agitiral in razpečaval knjige kake druge vere, odločno zavrne. Na oblast bi pa apelirali, da takim agentom v bodoče ne izda več dovoljenja za razširjanje tuje vere.

Marenberg. Od vseh strani, ne samo iz naše države, ampak tudi iz drugih, da celo iz celega sveta, beremo novice v »Slovenskem gospodarju«, zakaj jih ne bi tudi iz Marenberga. Čuditi se ne smete našim novicam, tudi ne neverjetno skimavati z glavo, so vse popolnoma resnične, pa saj se lahko o vseh tudi sami prepričate. — Katoliško prosvetno društvo je ustanovilo poseben pevski odsek za moški zbor. Pevske vaje so vsak ponedeljek zvečer. Pojejo pa sami korajžni možje in fantje. Vabimo še druge možje in fante, ki še imajo kaj korajže, naj se priglase k petju. — Dne 1. marca je bil pri nas sejem. Pravijo, da je bilo 9 glav goveje živine, cene pa da so se gibale med 3—5 Din za 1 kg žive teže. — Rubeljni so zelo pogoste. Prigodilo se je, da so zarubljeni izdelki bili prodani za piclo desetinko prodajne vrednosti. Res žalostno!

Marenberg. Posrečilo se je, dobiti izvirno sliko samostana in Starega grada, kakoršna sta bila v 15. stoletju. Stari grad, visoko na skoro nedostopni skalnati strmni postavljen, spominja po svoji legi na celjski Stari grad, žal, danes ni tako ohranjen, večinoma je ruševina, sipina. Impozantno dvonadstropno samostansko poslopje ob vzhodni strani grada na stečiču dveh prometnih cest, koroške in radeljske, je precej dobro ohranjeno s Kalvarijo vred, v drugem nadstropju sta dve sobi in ena dvorana v lepem stanju, ni pa več cerkve Marijinega oznanjenja in marsičesa drugega. V kratkem izideta dve vrsti zanimivih razglednic. Prva serija bo predstavljala samostan in Stari grad v 15. stoletju, druga serija bodo slike velike, sedaj prenovljene cerkve pri Sv. Janezu na Suhem. Slike bodo delo mariborskega fotografa in se bodo dobile v založbi veletrgovine Josip Langeršek v Marenbergu. Kdor se zanima za zgodovino in nje umetnine, bo z veseljem segel po teh razglednicah. Ob enem izide ilustrirana zgodovinska knjiga »Marenberg in okolica«.

ka in spala celo noč. Tretje jutro se jej je vrnil spomin, da je lahko izpovedala bolešno: Čegava je, kdo in zakaj jo je potopil v morje gorja in krivice.

Farčnikovi so sicer znali o ponesrečeni kmečki vstaji, a le toliko, kolikor so bili slišali v Celju od onih, ki so videli na lastne oči ujete puntarje. Ko so zaznali dobri ljudje, koga je pobral hišni gospodar ob cesti, so stregli Emi kakor domači hčerki ter so oskrbeli iz mesta še zdravila za rane ter skeleče črne podplutbe. Za zamudo časa in za izdatke postrežbe se je oddolžila Ema z nad vse zanimivim pripovedovanjem dogodkov od prvih početkov upravičene pobune do njenega krvavega zaključka na šentpeterski ravni ob Sotli in v groznih celjskih ječah. Farčnikova hiša je postala kmalu zbirališče vseh za svobodo vnetih Teharčanov, ki bi se bili sigurno pridružili borbi za staro pravdo, ako bi bila korakala puntarska vojska mimo njih in jih pozvala na okrepitev kmečke bojne sile.

Farčnikovi in z njimi vred cela teharska župnija ni pustila iz svoje srede s časom si opo-

mogle kmečke junakinje, dokler ni prisijala in prižvrgolela pomlad s cvetjem ter ptičjim petjem. Šele bolj pozno na spomlad leta 1573 je zagledala Ema v varnem spremstvu teharskih dobrotnikov grada Hartenštajn in Pilštajn, čuvarja tedaj tolikanj razsežne župnije sv. Mihaela na Pilštajnu.

Celjski okrožni načelnik Schrattenbach ni zvedel nikdar, kdo je pobral od njega kot psico opsovano junakinjo in jo ohranil slovenskemu narodu. Gospoda tedaj niti časa ni imela, da bi bila stikala še nadalje za krivci kmečke vstaje, dajali so jej preveč opravka neprestani turški vpadi, ki niso ogrožali le kmeta, ampak tudi z jarki in z obzidjem zavarovanega gospoda.

Pilštajn, ki je objokaval že tedne glavnega junaka kmečke vojske z zaročenko domačinko, je ostrmel, ko se je pojavila v trgu kakor iz groba priklicana Ema. Šele po prepričanju, da ne gledajo v prikazen, ampak vidijo sorojakinjo — dušo zadnje kmečke vojske, so jej začeli domačini poljubljati roke kakor grajski gospodarici.

(Dalje prihodnjič.)

dolarjev, ki jo je izvršil nad nekim svojim znancom. Zda, ko je denar porabil, se mu je oglasila vest. Poličja je poklicala tistega, kateremu je bila omenjena svota ukradena. Ta je povedal, da je na Silvestrov večer srečal nekega Ericksona, ki se mu je zasmilil, ker je bil brez vseh sredstev, in povabil ga je k sebi na dom in mu potem dal še drobiža za vožnjo. Ko je pa on odšel, je z njim izginito tudi 24 dolarjev. Okrađen je nato podpisal pri tožbo in tako se bode Ericksonu želja izpolnila, da bo lahko odsedel svojo kazen.

Partinje v Slov. goricah. Pred kratkem je bil razrešen svoje dolžnosti kot župan vsem slojem priljubljeni g. Franjo Zorec. Vsa čast možu, ki ga je svojčas izvolil občinski odbor. Razen drugih naprav v občini se je pod njegovim vodstvom zgradila kljub hudim naprom 5 km dolga lepa cesta skozi sredo naše občine, ki nam dovolj lajša naš težaven promet. S sodelovanjem njegovega naprednega sina smo dobili od oblasti že dolgo zaželjene in potrebne moderne drvesne škropilnice ter travniške brane, ne da bi bili občani s tem preveč obremenjeni. Uverjeni smo, da nam bo novonastavljeni gospod župan to, kar nam je bil prejšnji, namreč odkritosrčni ljubitelj svojih občanov ter svojega naroda in marljivi delavec za blago svojih občanov.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. V nedeljo dne 21. februarja smo tukaj pokopali blago ženo in vzorno mater Emo Ploj, kmetico iz Oseka. Pljučno vnetje jo je prerano iztrgalo njeni dobri družini. Bila je v 63. letu svojega življenja. Veliko ljudstva jo je spremlilo na poslednji poti. Iz nagrobnice vč. g. župnika smo izvedeli, kako je rajnica posvetila Bogu svoje verno življenje, Mariji vso otroško vdanost, možu Mateju zvesto ljubezen, otrokom pa najvzornjšo skrb za dobro vzgojo. Bila je od mladih nog tretjerednica in mnogo let delavna prednica naše ženske Marijine družbe. Pevski zbor ji je zapel ganljivo slovo. Blago pokojnico ohranimo v najblažjem spominu. Naj počiva v miru!

Sv. Ana v Slov. goricah. V ponedeljek dne 7. t. m. se je usmili božja Pnevdivnost blage gospe Marije Breznik, trgovke in gostilničarke pri Sv. Ani v Slov. gor. ter jo rešila vsega zemeljskega trpljenja. Tri leta jo je mučila silna bolezen, ki pa jo je prenašala z Jobovo potrpežljivostjo. Najboljša zdravniška veda ji ni mogla vrniti zdravja, ki si ga je tako srčno želela. V sredo smo jo spremili na zadnji poti v veličastnem številu. Ne le domači farani, tudi iz sosednjih župnij so prihitali njeni številni prijatelji in znanci. Malokateri pokojnik je deležen tako lepega in prisrčnega pogreba. Tisti, ki smo poznali njeno blago srce, vemo, da nasprotnika ni mogla imeti. Njena otroška duša je ljubila naravo in cvetje. Večkrat je izrazila željo, da bi rada umrla v spomladi. Kakor marsikatera želja v življenju, ji je ostala neizpolnjena tudi ta. A česar ji ni dala narava, so ji dali številni prijatelji. Grob so ji okinčali znotraj in zunaj z najlepšim cvetjem. Ko bi njene oči gledale ta veličastni pogreb, bi njene ustnice gotovo izrekle, kakor v življenju tolikokrat za najmanjšo uslugo: »Bog plačaj! Kako ste dobri!«

Položili smo jo v isti grob, kamor so položili ravno pred 25 leti istega dne njenega prvega soproga g. Hermana Mittererja. Vč. g. župnik se je poslovil od nje z globokimi besedami. Priporočal nam je njeno vernost, ljubezen do trpečih in njeno bogu vdano potrpežljivost. G. soprogu in hčerka izrekamo prisrčno sožalje! Tolažimo jih z naukom naše sv. vere, da smrt življenja ne uniči, ampak samo spremeni v drugo, boljše, večnolepo.

Ptujska gora. Nenadna smrt nam je ugrabila Mohorkovega Frančka, krojaškega mojstra, v 29. letu starosti. Številne množice so oblegale mrtvaški oder. Kako je bil priljubljen, je pokazal njegov pogreb. Hvala tamburaškemu društvu, trgovcem in gostilničarjem, obrtnikom, pevcem za žalostinke, in vsem, ki so darovali vence. Ti pa, dragi Franček, nadaljuj svoje veselje v nebesih!

Sv. Urban pri Ptuj. Tukaj smo pokopali dobrega očeta, pridnega gospodarja ter kro-

jača Franca Krajca iz Gajov, občina Jirsovci. Njegovo občo priljubljenost je dokazala obilna udeležba pri pogrebu. Blagopokojni je bil dolgoletni naročnik »Gospodarja«. Vzornostjo svetila večna luč, preostalim naše sožalje!

Podvinci pri Ptuj. Dne 10. marca smo imeli izredno lep pogreb. Pokopali smo našega dobrega fanta Jakoba Vela, izučenega ključavničarja. Neusmiljena bolezen mu je prekinila nit življenja v 22. letu svojega življenja. Kako so ga vsi spoštovali, je pokazala res velika udeležba pri pogrebu kljub zelo nepovoljnemu vremenu, bil je sneg in veter. Lepi venci so pričali o zvestobi, ljubezni in požrtvovalnosti podvinskih fantov do svojega rajnega tovariša. Pogreb je vodil in nagrobno slovo izrekel p. Karl Jelušič. Povdaril je, da mu je rajni naš Jaka kot njegovemu katehetu ostal v najlepšem spominu še iz ljudske šole, ker je bil marljiv pri nauku, zgleden v obnašanju in pobožen pri molitvi. Kakor da je slutil, da bo čas njegovega življenja hitro minil, je dobro izkoristil čas. Pohvali je njegovo veliko ljubezen do matere vdove, ki ga je dobro vzgojila. Zavedal se je, da se materina ljubezen da poplačati edino z ljubeznijo. Tudi ves svoj zaslužek ji je iz hvaležnosti rad dal. Pred smrtjo je trikrat pobožno sprejel v svoje srce Jezusa. Nato so njegovi tovariši - sami podvinski fantje, lepo zapeli nagrobno »Vigred se povrne«. Materi, bratu in sestram iskreno sožalje vsled bridke izgube! Dragi, nepozabni Jaka, na svidenje!

Sv. Vid pri Ptuj. Na Jožefovo in sledečo nedeljo bomo imeli tu dneve duhovne obnove za može in fante. Na Jožefovo bo popoldne po večernicah krstna predstava nove igre »A njega ni«. Igra je napisal po povesti Fr. Kolence naš pridni igralec Avgust Purg. Čisti dobiček te igre bo za spominsko ploščo v vojski padlim iz naše fare. Zato vabljeni v obilnem številu! — Na Cvetno nedeljo popoldne bo pa v Slomškovem domu predavanje za može in za fante. Predaval bo znan govornik iz Ljubljane in pojasnjeval besede s filmom. Pridite!

Svetinje. Grob se za grobom vrsti... S težkim srcem žalostni gledamo, kako nas zapuščajo naši zvesti, naši najboljši. Nedavno je zaspal v Gospodu g. Vraz Avgust, župan občine Žerovinci, pranečak pesnika Stanka Vraza. Ni še dokončal svojega dela, v najlepših letih ga je ugrabila kruta smrt peterim nedoraslim otrocičem. Ko smo zaslišali to nenadno žalostno vest, smo ostrmeli. Res, da se je pokojnik preselil v boljše življenje, v večno radost; a ubogi otroci, ki bodo pogrešali očetove roke, ter zapuščenava vdova, na katero se je prevalilo ogromno breme skrbi, se nam smilijo. Smrt kosi od kraja, nič ne izbira. Morilka davica je pretrgala nit življenja tudi pridnemu učencu Stanku Breholc. Ker je bolezen nalezljiva, se šolarji pogreba niso udeležili.

Moškanjci. V naši okolici imamo dva kurja tata. Dne 1. marca sta naredila zadnji obisk pri tujem kurniku ter odnesla precejšnje število, katerega sta si izbrala za svoj nočni trud.

Pri hemorodalni bolezni, zagatenju, natrganih črevah, abscesih, tesnobi v prsih, hudem srčnem utripanju, napadih omotice prinaša uporaba naravne »Franz Josefove« grenčice vedno prijetno olajšanje, čisto tudi popolno ozdravljenje. Strokovni zdravniki za notranje bolezni svetujejo v mnogih slučajih, da naj pijejo taki bolniki vsak dan zjutraj in zvečer pol čaše »Franz Josefove« vode. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Odnesla sta vse srečno, prodala pa nesrečno. Morala sta jih nesti nazaj iz Ptuja v spremstvu dveh orožnikov. Lastnik perutnine je dobil vse nazaj, razen ene kokoši, ki je izgubila perje in nazadnje glavo. Ko so jih orožniki prignali nazaj, je cela vas skupaj prišla in je vsak posestnik zahteval, da se mu vrnejo kokoši in pure, ki so izginile. Ljudje so zdaj bolj veseli, ker bodo kokoši in pure sami jedli.

St. Janž na Dravskem polju. Španska bolezen nam je že v začetku septembra privezala blagega gospoda župnika na bolniško posteljo. Prav vsi smo ga bridko pogrešali: bolniki kot tolažnika, farani kot pridigarja, otroci kot kateheta in Prosvetno društvo kot spretnega režiserja. Zato se tembolj vsi veselimo, da je gospod župnik okreval od dolgočasne bolezni. Zdravil ga je g. dr. Jankovič, kateremu bodi izrečena na tem mestu najlepša zahvala. Bog nam ohrani še mnogo let g. župnika veselja in zdravega, kakor je bil vedno. — Za pred 14 dnevi, dne 26. februarja, smo pokopali užitkarja Martina Ertla. Bil je vedno zgleden katoličan, vsak dan, pol ure daleč od cerkve, pri sv. maši in do svoje pozne smrti voditelj bratovščine sv. rožnega venca v Sv. Marjeti. Naj v miru počiva! — Za Velikonočni ponedeljek pripravljata Prosvetno društvo izredno zanimivo, najnovejšo dramo v slovenski literaturi. Pridite tokrat prav vsi, sicer pa o priliki o njej še več. Tudi fantovski kresček živahno deluje.

Ptuj. Praški kvartet (Zikovci) bo koncertiral pri nas v petek dne 18. t. m., ob 20. uri v dvorani Glasbene Matice. Na sporedu so: Ravelov kvartet, Haydnov kvartet št. 8 v D-dur, ter Schubertov kvintet. V kvintetu sodeluje naš odlični čelist Čenek Sedlbauer. V nedeljo dne 20. t. m., ob 6. uri zvečer, bodo Zikovec igrali v minoritski cerkvi. Vabimo občinstvo k obema izrednima prireditvama.

Vurberg. V Krčevini je bil poročen Jožef Benko z Nežo Vodan, ki je bila članica Mar. družbe. Ob odhodu iz materine hiše so 3 članice Mar. družbe vzele od nje prisrčno slovo. Na gostilji se je nabralo 70 Din za podporo dijakov. Novoporočencema želimo obilo božjega blagoslova!

Fram. Umrl je dne 4. t. m. v Mariboru na operaciji 24letni Črnejev, po domače Moričekov Jože, miren in dober fant, edini sin in največji opora že onemoglih starišev. En teden pred smrtjo še zdrav, počiva sedaj v domači zemlji ter nas spominja: Bodite pripravljene, ker ne veste...!

Šmarje pri Jelšah. Snega nas je zadnji teden nasipalo toliko, da smo čisto »zaveznjeni« ali kakor prikovani na svoje domove. Še avtobus se je vstrašil svoje jutranje in zvečerne vožnje mimo nas in v Celju čaka, da nam jug in solnce osnažita cesto do Sv. Petra pod sv. gorami. Pa kam bi naj tudi šli v teh žalostnih časih hude denarne stiske, ko pa s sejmi nič ni in tudi s ponujanjem lanskega dobrega vina nikjer nič ne opravimo. Bo pač veliko nočna pisanka bolj slaba, ker ne bo običajnih novih oblek in tudi kukovce še ne bomo slišali. Da bi le toliko skopnelo, da vsaj najnujnejše delo opravimo še pred prazniki in po stari lepi navadi na veliki petek v dolgi procesiji skupni križev pot obhajamo pri lično popravljenih kapelah proti Sv. Roku!

Šmarje pri Jelšah. Po toči prizadeti farani dobijo tu za razdelitev 6000 kg koruze za denar, kateri se je na prošnjo tukajšnjega preč. g. dekana Loma nabral po cerkvah; ubogi ljudje so izredno veseli te lepe podpore. Naši posestniki so kakor priklenjeni v verigo se-

danje krize ter čakajo boljših časov. Svetega Matijo moramo v pratiki prestaviti, ker nam ni ledu nič razbil. Zima zraven druge stiske stiska naše revne ljudi kar naprej brez vsakega usmiljenja. — Posestniki, kateri ste še zmožni, nabaviti si poljske stroje, kakor okopalnik, sejalnik in pluge, si pa le vse to naročite pri našem kovaču Verku v Lešju, ker je res strokovnjak v delu.

Dobje pri Planini. Tudi jaz bi prosil za en majhen koticček v vašem listu. Zalosten dogodek se je tukaj pripetil. V torek dne 1. marca se je obesila tukaj kmečko dekle. Ob 11. uri dopoldne so jo domači pogrešali. Na večer je šla sestra k vodi prat in jo je našla. Dekle se je obleklo praznično in je vzela vrv ter se obesila na hruški. Na večer so truplo prinesli domov v hišo. Dekle je bila pridna in pošena in je pred par dnevi prejela svete zakramente. Bog ji bodi milostljiv!

Mestinje v župniji Sladka gora bo pa res postalo celo mesto. Zraven tovarne za kopita, ki sedaj na žalost tudi malo obratuje, je nastala cela vrsta novih hiš in obrt. Prvi je zidal lesni trgovec Založnik Joško; potem mesar Jerovšek Albín, ki je tudi dobil pred nedavnim pridno boljše polovico Hajšekovo iz Sodne vasi; tretji še pa v samskem jarmu čevljar Jančič Fric, v kateri hiši stanuje tudi krojač g. Ror. Je tudi na novo postavljena hiša kolarskega mojstra g. Trunkla. Vsi so člani tukajšnjega agilnega gasilnega društva, katero je sklenilo in že tudi začelo v svojem kratkem obstoju graditi gasilni dom. Društvo ni, kakor je bilo običajno, pred pustom pridilo veselice vsled sedanje krize, bo pa zato sedaj pobiralo darove za zidavo gasilnega doma. Kakor mora potrditi vsak, da je gasilno društvo povsod neobhodno potrebno, ravno tako je potreben za društvo dom. Člani društva z veseljem prihajajo na kuluk, seve prostovoljno. Pridni sosedje Strajani so bili prvi, ki so začeli voziti kamenje. Bodi jim na tem mestu izrečena zahvala! Gotovo je, da nam še bodo šli na roko tudi ostali prijatelji v tem težkem začetnem delu. Prosili bomo našega »Slovenskega gospodarja«, da bo njih imena pohvalno objavil. Sosedje na pomoč!

Sv. Jedert nad Laškim. Nikdar ni bil naš Francelj tako vesel, kot tisti dan, so pravili Fermetovi. S čisto, razigrano dušo je šel v Hudo jamo na »ših«. A po nekaj urah je bil že v celjski bolnišnici. V jami ga je voziček pritisnil k steni in mu strl ledja. Poškodba je bila smrtna. Ko mu je tovariš A. Lešnik na šmihelsko nedeljo pri Sv. Jederti govoril slovo, so se orosile vse oči, mlade in stare, in bilo je obojih izredno mnogo. Vsem je bilo žal vzornega 22letnega fanta. Kakor da se je smrt zmotila, ker je strla tako mlado življenje, potem celih pet mesecev ni upala več v župnijo Sv. Jederti. Take praznine mrtvaške knjige v fari ne pomnijo. Šele dne 3. marca je zopet potrkala ter točno na 74. rojstni dan povabila seboj Jožefa Mrgoleta, vpok. rudarja ter večletnega poštnega sla za Sv. Jedert. Zadnje leto je bolehal ter svetniško vdano trpel. Izmučena duša, raduj se pri svojem svetem zavetniku Jožefu!

Sv. Frančišek v Savinjski dolini. V soboto dne 5. marca t. l. je zaspala v Gospodu Marija Jamnik, mati neumorno delavnega predsednika našega Prosvetnega društva Matije Jamnika. Doseglá je visoko starost 79 let. Gospod ji daj uživati večno veselje! Žalujoči družini naše sožalje!

Vprašanja in odgovori.

I. K. Ali so sladka jabolka za prešo? Sladka jabolka so predvsem za sušenje in za kompot. Ako jih prešate, morate mošt prav kmalu porabiti. Trpežnost se nekoliko zviša, ako dodate soka od oskorušev ali trpkih lesnik.

A. B. v P. Ali lahko uporabljam lesni in premogovni pepel za gnojenje? — Lesni pepel vsebuje kalij in se ga zato priporoča trositi breskvam in marelicam. 10 litrov istega za mlado drevo je preveč; za staro pa premalo.

P. S. v P. Kako se napravi ribezljevo vino? — Na 1 liter soka, ki ga iztisnemo iz ribezljevih jagod, dodamo 1¼ litra vode in na 1 l te mešanice dolijemo 15 do 20 dkg stopljene sladkorja. Konečno dodamo še nekaj gramov klorovega amonija ter kipelnih glivic.

A. B. v R. Kako shranim jabolčne peške? — Jabolčne peške se hrani v suhem in temnem prostoru. Da spomladi res skalijo, jih je treba že v jeseni stratificirati, to se pravi, dati jih v mal zaboj med moker pesek in ta zaboj v kleti v zemljo ali pesek zakopati.

L. M. v S. Kako gnojim sadnemu drevju z apnom? — Gnojiti je treba z apnenim zdrobom, ne pa z ugašenim masnim apnom. Apneni prah je najbolje že v jeseni pod drevjem potrositi in ga plitvo z zemljo zmešati. V vinogradu pa se sme z apnenim prahom gnojiti le tedaj, ako vsajena trta nima dovolj apna v zemlji, večinoma ga je pa dovolj.

Isti: Kako uničujem razne polže? — Večje polže je treba kratkomalo pobirati ter jih pokončati. Manjšim polžem pa se nastavi vaba: izdolben krompir, vlažne šope slame, tja radi lezejo, nato jih pokončamo. Natrosenega apnenega prahu, lesnega pepela in kajnita se zelo izogibljejo.

M. J. v C. Moja drevesa zelena renklota ne obdržijo cveta in ne dajo sadja. Kaj je vzrok? — Poskusite pognojiti še s fosforjevo kislino vsebujočimi gnojili kot so superfosfat ali Tomaževa žlindra. Bržčas pa bo vzrok odpadanja cvetov nekaljivost cvetnega prahu (peloda). V tem slučaju je najbolje drevo precepiti z drugo vrsto.

A. K. v S. Kako bi ozdravil drevje škrlupa? — Ako hočete imeti zdravo in škrlupa prosto drevje in sadje, ga morate škropiti z 1%no bakreno-apneno brozgo. Prvič se škropi pred cvetenjem, drugič po cvetenju, tretjič 4 tedne pozneje. Drevje in sadje se sme z imenovano raztopino le fino popršiti ne pa tako, da bi z drevja škropivo teklo. Paša pod škropljenimi drevesi živini ni škodljiva.

J. J. v R. Pravočasno sem vplačal stroške, denar je zalezal na sodniji, odvetnik pa mi napravi nove stroške, ali sem dolžen plačati? — Če je bilo dogovorjeno, da plačate sodniji, niste dolžni novih stroškov poravnati, ako ste pravočasno plačali.

F. O. v B. p. Teta ima moje hranilno knjižico, pa je ne da, ali dobim brez knjižice denar? — Ne. Samo s knjižico. Če teta ni upravičena knjižice zadržati in je nalagala vaš denar, ne svojega za vas, povejte v posojilnici, da se ne sme na to številko nič izplačati, dokler ni spor spravljen s sveta.

M. V. v Ž. Kako bi prišel na občinske stroške v hiralnico? — Javite se srezkemu zdravniku, ki bo podal uradno poročilo, ali ste za hiralnico ali ne. Občina bo nato morala plačati, ker nimate svojih sredstev.

A. T. v M. Cestni odbor mi je prepovedal saditi sadno drevje o bcesti na svojem. Kam se naj pritožim? — Zoper odlok cestnega odbora se pritožite na bansko upravo v Ljubljani.

O. M. v R. Sem brezposeln, kje bi dobil podporo? — Pišite na delavsko zbornico v Ljubljano.

B. F. v G. Urar mi je jamčil za uro, moral sem jo dati v popravilo, pa zopet ne gre, kaj naj napravim? — Jamstvenega pisma nimate. Urar bo krivdo zvrčal na vas, dokazati bo težko. Dajte popraviti domačemu urarju.

J. T. v St. Sem na eno oko slep, ali bi bil sprejet v vojaško godbo? — Ne.

H. H. v G. Sosedove kokoši mi delajo škodo, kako se proti temu zavarujem? — Sporazumita se s sosedom, da z grmovjem zgradite mejo, sicer ne bo miru.

H. M. v J. Moj sin je ubog in jaz sem ubog, ali bi dobil sin polovično vožnjo, da bi prišel iz Banata domov? — Zglasi naj se na borzi dela, da gre iskat delo domov.

V. K. v V. Kako bi postal vlakovodja? — Na železnici ustavljajo vlake, odpuščajo že izučene, lotite se česa drugega!

F. T. v D. Koliko znaša trošarina od vina? — Dosedaj različno, kolikor je pač občina naložila. Financarjev račun je pravilen. Od 1. aprila t. l. dalje je samo 2 Din pri litru.

R. C. v O. Kako izterjam dolg, ki je nastal pred petimi leti? — Vaš slučaj je zapleten in ne vemo, če vam bo uspelo, ker hči tega dolga gotovo ni pravilno vam odstopila v izterjanje, nakar je zastaral.

*

Raznoterosti.

Pismo hrvatskega ujetnika iz boljševiškega raja. Kako je danes življenje v boljševiški Rusiji, nam lepo pojasnjuje pismo hrvatskega ujetnika, ki je bil med vojno ujet in se ni več vrnil v domovino. Pozabil je nekoliko hrvaščino in jo meša z ruskim jezikom. Najbolj značilno v tem pismu je ono mesto, kjer navaja ujetnik cene za življenske potrebščine in dnevni zaslužek delavca. 400 gramov slanine stane 7—8 rubljev, delavec pa dnevno komaj zasluži 3—4 rublje. Ta del pisma se glasi tako: »Dragi moj kum, sprejmi srčen pozdrav od mene iz Rusije. Dragi moj kum, prosim te, piši mi, kako živiš in kaka draginja je pri vas. Tukaj je taka draginja, da ljudje sploh ne morejo živeti. Za denar ni mogoče kaj kupiti in ljudje gladujejo, ker je vse neznosno drago. Hleb kruha stane 10—15 rubljev, 1 l mleka pride na 87 červoncev. Škornji stanejo 120 rubljev, čevlji 40 rubljev. — Iz navedenega je razvidno, da mora ruski delavec garati za hleb kruha pet dni. Da si more kupiti 400 gramov slanine, mora delati dva dni, a za nabavo škornjev je potrebno delo 1 meseca. In kje pa sta obleka in druga prehrana!

Les, ki ne gori. Les rabimo že od pametiveka za kurjavo. Zato nam je kar težko razumljivo, da bi se dal les tako pripraviti, da ne bi gorel. Danes pa imamo tudi že negorljiv les in je zasluga moderne kemije. Dandanes les lahko silno segrevamo, pa se ne bo vnel. Les so poskušali napraviti negorljiv že stari Rimljani. Ti so namakali les v neko slano tekočino in ta tehnika se je obdržala v različnih oblikah do današnje dne; posebnih uspehov pa ni rodila, ker se ni dalo lesa nacediti z eno ali drugo tekočino dovolj globoko. V lesu